

6. Chomaxashvili, Olena. "Osoblyvosti vykorystannia obektiv intelektualnoj vlasnosti". *Justinian* 2 (44) (2006): 45–47 Print.
7. Jarema, Ihor, and Andrii Bosak. "Intelektualnij capital pidprujemstva: strukurnij pidxid". *Visnyk nacionalnogo uniwersytetu "Lvivska politexnika"* 657 (2009): 138–143. Print.
8. Gusakoska, Tetiana. "Metodychni rekomendscji do formuvannia portfelia obektiv intelektualnoj vlasnosti". Web. 31.01.2014. <<http://www.kpi.kharkov.ua/archive/Gysakovs.pdf>>.
9. Ivano-Frankivska oblasna dergavna administracia. Katalog "Intelektualnij produkt vchenyx, vynaxidnykiv i racionalizatoriv Prykarpattia". 24.01.2014. <<http://www.if.gov.ua>>.
10. Promyslova vlasnist u cyfrax. Pokaznyky dijalnosti Derzavnoji slugby intelektualnoj vlasnosti Ukrainy ta Dergavnogo pidprujemstva "Ukrainskuj instytut promuslovoj vlasnosti" za 2013 rik. Web. 28.01.2014. <http://sips.gov.ua/i_upload/file>.
11. Centrum Innowacji, Rozwoju i Transferu Technologii Politechniki Poznańskiej. Web. 16.01.2014. <<http://www.ciritt.put.poznan.pl/posts>>.

Рецензенти:

Полянська А.С. – доктор економічних наук, професор, завідувачка кафедри менеджменту і адміністрування ІФНТУНГ.

Криховецька З.М. – кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів ДВНЗ "Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника".

УДК 005.332.2:338.42

ББК 65.291.23

Станьковська І.М.

**УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ РЕГІОНУ:
ВЗАЄМОУЗГОДЖЕННЯ СТРАТЕГІЧНИХ АЛЬТЕРНАТИВ**

Івано-Франківський національний
технічний університет нафти і газу,
Міністерство освіти і науки України,
кафедра менеджменту і
адміністрування,
79019, м. Івано-Франківськ,
вул. Карпатська, 15,
тел.: 0667776777,
e-mail: irinastankovska

Анотація. У статті висвітлено проблему, пов'язану з необхідністю узгодження стратегічних альтернатив як на рівні розвитку регіону, так і на рівні підприємств, що працюють у даному регіоні. Розглянуто проблеми, що заважають реалізації стратегії сталого розвитку на Івано-Франківщині, і проведена порівняльна характеристика окремих пріоритетних напрямів реалізації стратегії розвитку області: туристичної галузі, екологічної політики та паливно-енергетичного комплексу. При розробці конкурентних стратегій підприємств рекомендовано аналізувати показники оцінки індексу глобальної конкурентоспроможності та взаємоузгоджувати стратегії розвитку області – конкурентні стратегії підприємств – інтереси громадськості.

Ключові слова: управління конкурентоспроможністю підприємства, регіон, стратегії, взаємоузгодження стратегічних альтернатив.

Annotation. The article deals with the problem connected with necessity of the coordination of strategic alternatives at the level of development of the region, and at the level of enterprises operating in this region. The problems impeding the implementation of a strategy for sustainable development in Ivano-Frankivsk and comparative characteristics of the individual priority directions of realization of strategy of development of the region: the tourism industry, environmental policy, fuel and energy complex. During the development of the competitive strategies of enterprises encouraged analyze the performance evaluation of the global competitiveness index and взаємоузгоджувати development strategy of the region – competitive strategies of enterprises – public interest.

Keywords: management of competitiveness of the enterprise, region, strategies, coordination of strategic alternatives.

Вступ. Динамічність сучасного середовища, у якому функціонують підприємства, вимагає від них швидко реагувати на зміни, приймаючи оперативні рішення, розробляючи й коригуючи тактичні дії та стратегічні наміри. Конкурентоспроможність підприємств, як відомо, залежить від впливу великої кількості факторів, що взаємодіють між собою хаотично або передбачувано, структуровано, що зумовлено відповідними управлінськими діями. Значний вплив на конкурентоспроможність підприємств має його географічна, регіональна, галузева приналежність. Приймаючи рішення щодо забезпечення конкурентоспроможності підприємства, необхідно брати до уваги не тільки потреби ринку, специфіку діяльності підприємств-конкурентів і потенціал підприємства, а й місцезнаходження підприємства, регіональні особливості: рівень розвитку регіону, його природні, економічні, політичні, сировинні особливості, доступ до сировинних, паливно-енергетичних ресурсів, особливості територіальної організації й інфраструктури, виробничої та галузевої спеціалізації, прийнятих стратегічних орієнтирів подальшого розвитку регіону. Будь-які зміни в стратегічних пріоритетах розвитку регіону необхідно враховувати, формуючи стратегії підприємства, що працюють на даній території. Також поява на території регіону підприємства, що започатковує новий вид діяльності або застосовує нові для регіону технології, вносить зміни в діяльність уже існуючих підприємств регіону, підтверджуючи принципи системності, що передбачає реалізацію взаємозалежності локального та глобального, а також необхідність застосування інтеграційного підходу до управління конкурентоспроможністю. Відповідно вивчення таких взаємовпливів є актуальним завданням і підтверджує необхідність наукового обґрунтування проведення будь-яких змін та дослідження їх впливу на діяльність усіх суб'єктів системи й необхідність розробки ними узгоджених стратегічних альтернатив.

Постановка завдання. Аналізуючи конкурентні переваги західних регіонів України, науковці виділяють фактори, що за результатами досліджень є найістотнішими перешкодами формування конкурентних переваг цих регіонів. До них відносяться: просторово-структурні диспропорції та деформації; регіональна асиметрія системи міжбюджетних відносин; надмірна й загрозлива для цілісності й безпеки держави диференціація регіонів за рівнем економічного розвитку та якістю життя людей; нерациональна залежність економіки від кон'юнктурних коливань на зовнішніх ринках і стабільності розвитку – від динаміки експорту й критичного імпорту стратегічних ресурсів [1]. Саме ці чинники і є частиною факторів зовнішнього середовища непрямої дії, що впливають на діяльність підприємств даних регіонів.

Метою статті є обґрунтування необхідності взаємоузгодження стратегічних напрямів розвитку регіону та визначення факторів зовнішнього середовища, що будуть впливати на конкурентоспроможність підприємств, визначення конкурентних переваг підприємств через розробку узгоджених стратегічних альтернатив при управлінні конкурентоспроможністю підприємства.

Результати. Управління конкурентоспроможністю вимагає особливих досліджень у прикладному напрямі, оскільки повинно враховувати особливості визначеного об'єкта, хоч і базується на загальнотеоретичних підходах:

- основних економічних законах функціонування ринкових відносин (закон попиту, закон пропозиції, закон залежності між попитом і пропозицією, закон зростання додаткових витрат, закон зниження доходності, закон взаємозв'язку витрат у сферах виробництва й споживання, закон ефекту масштабу виробництва, закон ефекту досвіду, закон економії часу, закон конкуренції);
- законах статички і динаміки (закони композиції, декомпозиції, пропорційності, синергії, онтогенезу, аналізу й синтезу, самозбереження, закон найслабшої ланки);

- наукових підходах (системний, логічний, відтворювально-еволюційний, інноваційний, комплексний, глобальний, інтеграційний, віртуальний, стандартизаційний, маркетинговий, функціональний, процесний, структурний, ситуаційний, нормативний, оптимізаційний, директивний, поведінковий, діловий);
- принципах управління об'єктами (принципах управління економікою, аналізу об'єктів, прогнозування, планування, економічного обґрунтування, раціоналізації структур, раціоналізації процесів, управління персоналом, управління якістю, принципах ресурсозбереження, екологічності);
- основних методах управління (аналізу, прогнозування, управління персоналом, управління якістю, організації процесів).

Саме інтеграційний підхід використання загальнотеоретичних засад і прикладних особливостей досліджуваного об'єкта дає можливість управляти конкурентоспроможністю підприємств, ураховуючи ці особливості й узгоджуючи альтернативи, що можуть зумовлюватися дією як деструктивних, так і конструктивних факторів.

З метою ефективного управління конкурентоспроможністю підприємств регіону необхідно брати до уваги низку факторів впливу внутрішнього та зовнішнього середовища. Особливості економічної діяльності Івано-Франківського регіону зумовлені, у першу чергу, його географічним положенням і природними ресурсами, а бажання їх повного й одночасного використання сьогодні, у майбутньому може мати суперечливі наслідки. Тому потрібно спонукати підприємства регіону до розробки та дотримання у своїй діяльності стратегій, які зорієнтовані як на розвиток самого підприємства, так і на реалізацію стратегії сталого розвитку, яка була задекларована як стратегія розвитку Івано-Франківщини. У "Стратегії економічного та соціального розвитку територій Івано-Франківської області до 2015" зазначено, що пріоритетні завдання стратегічних напрямів розвитку області орієнтовані на реалізацію стратегії сталого розвитку регіону та передбачають створення сприятливих умов для розвитку великих підприємств на інноваційній основі й залученні інвестицій. Відповідно до цього передбачено пріоритетний розвиток туристично-рекреаційного комплексу (у т. ч. зеленого сільського туризму, згідно з ДССР-2015); сільського господарства, харчової і переробної промисловості; лісової і деревообробної промисловості (у т. ч. деревообробної та меблевої промисловості, згідно з ДСРР-2015); легкої промисловості (згідно з ДСРР-2015); інфраструктури області (у т. ч. розбудова та модернізація транспортної інфраструктури, розвиток логістики, розвиток галузі зв'язку та телекомунікацій, згідно з ДСРР-2015); селективний розвиток окремих кластерів: паливно-енергетичного комплексу; хімічної промисловості (у т. ч. реструктуризація, згідно з ДСРР-2015); точковий розвиток окремих підприємств машинобудування та ін. [2].

Однак нині виділяють проблеми, що перешкоджають реалізації стратегії сталого розвитку: посилення диспропорцій у розвитку територій, нерівномірність розвитку інженерної та соціальної інфраструктур, обмеженість власних інвестиційних ресурсів підприємств для модернізації виробництва, загроза виникнення надзвичайних екологічних ситуацій природного та техногенного характеру та ін. Також у матеріалах засідання Міжвідомчої координаційної комісії з питань регіонального розвитку від 26 липня 2013 року зазначено, що досі не виконано Рекомендацію 296 Конгресу місцевих і регіональних влад "Сталий розвиток гірських регіонів та досвід Карпатських гір", зокрема, у частині територіального планування, захисту навколишнього середовища та використання природних ресурсів гір; упровадження належної соціальної політики; підживлення економіки та покращення ситуації на ринку праці [3].

За даними статистики, на початку 2013 року в Івано-Франківській області спостерігаються негативні тенденції щодо діяльності промислових підприємств Івано-Франківська область зайняла четверте місце за темпами падіння промислового виробництва (-

7,3%) в Україні після Луганської (-11,8%), Чернігівської (-9,2%), Донецької (-9,0%) областей. Зафіксовано скорочення виробництва в провідних галузях – хімічній, машинобудівній, постачання електроенергії, газу, пари, добувній, деревообробній, металургійній, які сумарно складають 76,3% у структурі промисловості регіону. Темпи падіння виробництва та частку кожної галузі подано в табл. 1.

Таблиця 1

Темпи промислового падіння виробництва в січні – квітні 2013 року

Галузь промисловості	Темпи падіння, %	Частка в структурі промисловості, %
Виробництво хімічних речовин і продукції	-90,1	3,2
Машинобудування	-18,7	2,2
Постачання електроенергії газу, пари	-3,2	49,2
Добувна	-1,5	11,4
Виготовлення виробів з деревини, паперу, поліграфічна діяльність	-1,2	9,7
Металургія	-14,9	0,6
Інші	-	23,7
Усього		100

Складено автором на основі [4].

Тенденції спаду спостерігаються і в будівництві (-24,2%), однак слід відмітити інтенсивний розвиток туризму та зростання темпів приросту сільськогосподарської продукції у 2013 році порівняно з 2012 на 6,6% [4].

Відносно позитивним є той факт, що за даними аналітичної записки “Ресурсний потенціал “зеленої економіки” як підґрунтя для формування “точок зростання” на регіональному рівні” на території області не змінилися кількість і площа сміттєзвалищ (табл. 2) [5].

Слід узяти до уваги, що впровадження “зелених” технологій дозволило закрити всі сміттєзвалища та полігони в Німеччині (з 2005 р.), Швейцарії та Австрії (з 2008 р.). Цементна промисловість цих країн повністю перейшла на використання енергії, отриманої за рахунок спалення сміття.

Таблиця 2

Кількість сміттєзвалищ і полігонів ТПВ і площ, зайнятих під ТПВ, у регіонах України у 2008–2012 рр. [5]

Регіони	Станом на 01.01.2009 р.		Станом на 01.01.2010 р.		Станом на 01.01.2011 р.		Станом на 01.01.2012 р.		Станом на 01.01.2013 р.	
	Кількість (од.)	Площі (га)	Кількість (од.)	Площі (га)	Кількість (од.)	Площі (га)	Кількість (од.)	Площі (га)	Кількість (од.)	Площі (га)
Івано-Франківська область	27	78,4	27	59,9	27	78,4	27	78,4	27	78,4

Великі надії в покращенні економічної ситуації в регіоні покладають на ефективну реалізацію підписаної Угоди з компанією Chevron про видобуток сланцевого газу на

території Львівської та Івано-Франківської областей в Олеській площині. За розрахунками експертів, за оптимістичним сценарієм, на цьому родовищі можна буде видобувати від 15 до 20 мільярдів кубів. Позитивні зрушення в поживленні діяльності підприємств галузі та супутніх підприємств можливі через 3–5 років [6].

Однак в Україні й областях, задіяних у проєкті, продовжуються дискусії стосовно питання видобутку сланцевого газу, оскільки є багато суперечливих аргументів (частково їх представлено в табл. 2), світових тенденцій, зокрема: Франція в липні 2011 року ввела мораторій на 5 років на видобуток газу зі сланцю методом гідроудару, Швейцарія у 2011 році ввела мораторій на використання методу гідроудару, у Німеччині Міністерство екології у вересні 2012 року рекомендувало заборонити використання гідророзриву пласту поблизу джерел питної води, Чехія у 2012 році оголосила мораторій на видобуток сланцевого газу, у Румунії уряд у 2012 році оголосив про намір заборонити видобуток сланцевого газу, у Болгарії масові протести на початку 2012 року у 12-ти містах країни призвели до прийняття парламентом безстрокового мораторію на видобуток нетрадиційного газу, у Великобританії призупинення та продовження видобування під пильним екологічним контролем, у Канаді (провінція Квебек) на два роки введено мораторій для проведення додаткових досліджень, у США (штат Огайо) – скандал через порушення технології і зливання забрудненої води у водойми, Польща видобуває із собівартістю 300 дол. проти 500 дол. за російський газ [7].

Слід також ураховувати, що пріоритетними напрямками екологічної політики в області є перехід до екологічно збалансованого розвитку області, зменшення негативного впливу на довкілля промислових і житлово-комунальних об'єктів, розвиток природно-заповідного фонду, стабілізація екологічної ситуації в області, створення умов для підвищення рівня екологічної безпеки населення.

З огляду на вищесказане та результатів аналізу, поданих у табл. 3, виникає необхідність узгодження стратегічних альтернатив як при формуванні стратегії розвитку та забезпечення конкурентоспроможності регіону до 2020 року, так і при формуванні конкурентних стратегій підприємств, що працюють у галузях, які задіяні в реалізації стратегічних планів розвитку області.

Таблиця 3

Порівняльна характеристика окремих напрямів реалізації стратегічного розвитку Івано-Франківської області

Туристична галузь	Екологічна політика	Паливно-енергетичний комплекс (видобуток сланцевого газу)	
		переваги	екологічні загрози
Розбудова туристичної інфраструктури: упорядкування територій рекреаційного призначення, турмаршрутів, берегів річок; облаштування місць відпочинку туристів, оглядових майданчиків; установлення вказівників до туристичних об'єктів; розвиток туристичної інфраструктури з дотриманням вимог осіб з обмеженими можли-	Ліквідації наслідків надзвичайної екологічної ситуації (Калуський гірничо-промисловий район);	10% прибутку держави в обласний бюджет	Сейсмічна нестабільність, землетруси
	захист сільських населених пунктів та сільськогосподарських угідь від шкідливої дії вод	щорічні надходження від Chevron на соціально-економічний розвиток	- насиченість ґрунтових вод природним газом; - забруднення вод хімікатами, які входять у склад розчину для гідророзриву; - залучення з наступним забрудненням великих обсягів водних ресурсів (4–20 тис.м ³ на одну видобувну свердловину)

востями; категоризація садиб сільського зеленого туризму			
--	--	--	--

Продовж. табл. 3

Формування туристичного продукту: екскурсійного продукту області; внутрішнього туризму; транскордонні проекти, залучення міжнародної технічної допомоги; рекреаційна діяльність територій природо-заповідного фонду; безпека туристів	Зменшення викидів і скидів забруднюючих речовин у навколишнє природне середовище, безпечне поводження з відходами;	Розвиток готельного бізнесу, сфери послуг	Забруднення повітря в районі видобутку газу
	інформаційно-просвітницька робота щодо цінності екосистемних послуг на прикладі екосистем області	Створення нових робочих місць у сфері видобутку та суміжних	Зростання кількості онкозахворювань, захворювань легень
Маркетингове та рекламно-інформаційне забезпечення: рекламна інформація (друкована, інтернет) про туристичний потенціал регіону; розвиток мережі туристично-інформаційних центрів, розміщення на автовокзалах і залізничних вокзалах області туристичних картосхем; дослідження якості туристичних послуг та шляхів їх покращення	Урахування природоохоронних вимог відведення земель для розміщення об'єктів промисловості, будівництва, енергетики, транспорту і зв'язку;	Притік інвестицій	Додаткове навантаження на підприємства, знешкодження відходів;
	рекультивация та екологічна реабілітація земель, порушених унаслідок виробничої діяльності підприємств хімічної, гірничодобувної (кар'єри) і нафтопереробної промисловості	Розвиток логістичної інфраструктури	утрата природних ландшафтів, вилучення великих земельних площ

Складено автором на основі [6;7].

Тому з метою ефективного управління конкурентоспроможністю підприємств регіону необхідним є проведення ними постійного моніторингу зміни середовища як прямого, так й опосередкованого впливу та корегування стратегічних альтернатив діяльності підприємств з урахуванням цілей державної регіональної політики, напрямів стратегічного розвитку територій, прийнятих стратегій і рішень місцевих органів влади.

Також під час формування та узгодження стратегічних альтернатив підприємствам доцільно брати до уваги показники та їх значення, за якими проводиться оцінка Індексу глобальної конкурентоспроможності для України й області (рис. 1). За даними оцінки, Івано-Франківська область зайняла у 2012 році 21 місце (2011 рік – 19 місце),

найнижчими є оцінки за показниками інфраструктури, технологічної готовності бізнесу та рівнем розвитку бізнесу. Найвищі показники область отримала тільки у сфері охорони здоров'я й початкової освіти.

	Рейтинг (з 27)	Бал
Індекс конкурентоспроможності регіонів.....	21	3,93
Базові вимоги.....	22	4,40
Інституції.....	16	3,75
Інфраструктура.....	23	3,47
Макроекономічне середовище.....	1	4,52
Охорона здоров'я та початкова освіта.....	6	5,88
Підсилювачі ефективності.....	16	3,66
Вища освіта та професійна підготовка.....	18	4,35
Ефективність ринку товарів.....	18	3,91
Ефективність ринку праці.....	15	4,78
Рівень розвитку фінансового ринку.....	14	4,00
Технологічна готовність.....	21	2,91
Розмір ринку.....	11	2,01
Фактори розвитку та інноваційного потенціалу.....	15	3,40
Рівень розвитку бізнесу.....	19	3,82
Інновації.....	12	2,99

Рис. 1. Оцінка конкурентоспроможності Івано-Франківської області [8]

Аналіз оцінок за основними складовими конкурентоспроможності дасть можливість підприємствам визначити, на які з них необхідно орієнтуватися при розробці та узгодженні стратегічних альтернатив та управлінні власною конкурентоспроможністю, урахувавши при цьому як деструктивні, так і конструктивні фактори, що впливають на підприємство.

Висновки. Необхідно зазначити, що управління конкурентоспроможністю має прикладний характер і повинно передбачати особливості самого об'єкта управління та враховувати те, що ті ж самі обставини, зміни, що виникають, потребують різної управлінської реакції в різних підприємств, залежно від їх галузевої, регіональної, географічної приналежності. Тому з метою ефективного управління конкурентоспроможністю підприємств регіону потрібно вибудовувати ланцюг взаємодії “влада – бізнес-структури – громадськість” як прямої, так і зворотної дії, що дасть можливість взаємоузгоджувати стратегії розвитку області – конкурентні стратегії підприємств – інтереси громадськості.

1. Потенціал конкурентоспроможності Західних регіонів України та проблеми його реалізації у посткризовий період : аналітична доповідь / [Волошин В. І., Васильців Т. Г., Мокій А. І. та ін.]. – Львів, 2011. – 98 с.
2. Стратегія економічного та соціального розвитку територій Івано-Франківської області до 2015 року [Електронний ресурс]. – Івано-Франківськ, 2007. – Режим доступу: <http://www.if.gov.ua/files/ifstrategy2015.pdf>.
3. Цілі державної регіональної політики до 2020 року [Електронний ресурс] // Матеріали до засідання Міжвідомчої координаційної комісії з питань регіонального розвитку. 26 лип. 2013 р. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua>.
4. Соціально-економічний розвиток регіонів України, січень–квітень 2013 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.me.gov.ua>.

5. Ресурсний потенціал “зеленої економіки” як підґрунтя для формування “точок зростання” на регіональному рівні. Аналітична записка [Електронний ресурс] / Нац. ін-т стратегічних дослідж., 2013. – Режим доступу : <http://www.niss.gov.ua>.
6. Карманський А. Стик: Чи буде сланцеве Прикарпаття писанковим? [Електронний ресурс] // А. Карманський. – Режим доступу : <http://firtka.if.ua/index.php?action=show&id=40933>.
7. Сланцевий газ на Прикарпатті: енергетичний розвиток чи екологічна біда? [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://vikna.if.ua/news/category/ecology/2013/08/05/13952/view>.
8. Звіт про конкурентоспроможність регіонів України. 2012 [Електронний ресурс] / Фонд “Ефективне управління”. – Режим доступу : <http://www.feg.org.ua>.

References

1. Voloshin, Vasilchev, et al. *Competitive potential of the Western regions of Ukraine and problems of its realization in the post-crisis period. [Analytical report]*, Lvov, 2011. Print.
2. “Strategy for economic and social development of the territories of the Ivano-Frankivsk oblast until 2015”. – Ivano-Frankivsk, 2007. Web.<[Http://www.if.gov.ua/files/ifstrategy2015](http://www.if.gov.ua/files/ifstrategy2015)>.
3. “Objectives of state regional policy till 2020”. Materials for the sitting of the Interdepartmental coordination Commission on regional development on 26 July 2013. Web.<[Http://www.me.gov.ua](http://www.me.gov.ua)>.
4. “Socio-economic development of regions of Ukraine. January–April 2013”. Web.<<http://www.me.gov.ua>>.
5. “The resource potential of the green economy as a basis for formation of “growth points” at the regional level. Analytical note”. // The national Institute for strategic studies, 2013. Web.<[Http://www.niss.gov.ua](http://www.niss.gov.ua)>.
6. “Andrey Карманский Butt: will shale Carpathian пысанковым?”, 2013. Web.<[Http://firtka.if.ua/index.php?action=show&id=40933](http://firtka.if.ua/index.php?action=show&id=40933)>.
7. “Shale gas in the Carpathian region: energy development, or environmental problem?”, 2013. Web.<[Http://vikna.if.ua/news/category/ecology/2013/08/05/13952/view](http://vikna.if.ua/news/category/ecology/2013/08/05/13952/view)>.
8. “The national competitiveness report of Ukraine 2012. The Foundation for Effective governance”, 2012. Web.<[Http://www.feg.org.ua](http://www.feg.org.ua)>.

Рецензенти:

Ткачук І.Г. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри фінансів ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника”;

Криховецька З.М. – кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника”.

УДК 338.24.021.8

ББК 65.9 (4 Укр)

Рудковський О.В.

ОЦІНЮВАННЯ ЗАГРОЗ І НЕБЕЗПЕК КОРПОРАТИВНОЇ БЕЗПЕКИ

Національний транспортний університет,
Міністерство освіти і науки України,
кафедра економіки,
01001, м. Київ, вул. Суворова, 1,
тел.: 0682071111,
e-mail: arudkovsky@gmail.com

Анотація. З’ясовано сутність та передумови загроз і небезпек корпоративній безпеці підприємства з метою вдосконалення понятійно-категоріального апарату. Систематизовано загрози та небезпеки підприємства задля їх чіткої ідентифікації й визначення пріоритетних напрямів розвитку. Класифіковано загрози діяльності корпорації для швидкої оцінки та розробки заходів їх нейтралізації. Досліджено методологічні підходи до оцінки рівня загроз корпоративній безпеці підприємства з метою їх вдосконалення. Сформовано організаційні стратегії забезпечення корпоративної безпеки як одного зі шляхів підвищення ефективності функціонування підприємства. Систематизовано показники оцінювання загроз економічній безпеці підприємства.